IRO 27. World Championship 20. – 24 september 2023, Stubenberg/Eggendorf

Skrevet af: Pia Johnsen

Konkurrencen kørte fra onsdag den 20. til søndag den 24., men dyrlægekontrol og indskrivning foregik allerede om formiddagen tirsdag den 19. september, så jeg ankom til min overnatning allerede mandag aften. Tirsdag morgen kl. 9 var der god plads ved indskrivning/kontrol, men ved 11-tiden var der lang kø. Der var blevet indrettet en stor parkeringsmark i nærheden af indskrivningen, hvor jeg mødte mange, gode træningskolleger inden teamledermødet kl. 13.

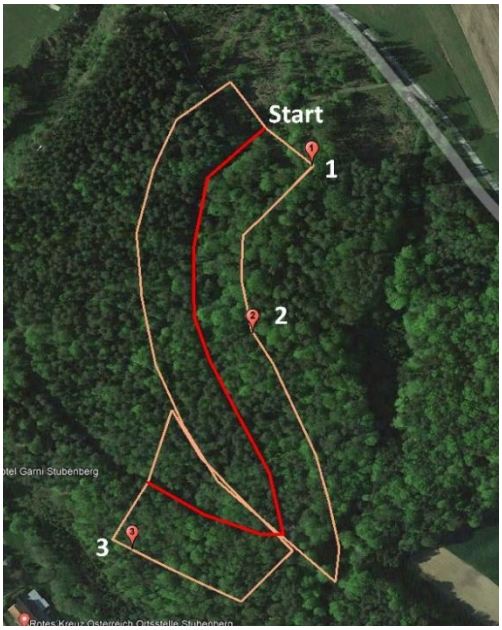
Mødet tog næsten 2 timer og herefter var det med bil til stadion, hvor et par hunde demonstrerede rækkefølgen og placeringen af de enkelte øvelser. Bordene var svære at se. Det midterste stod i fodboldmålet, det vestre blev camoufleret af bandereklamer og det højre stod i nærheden af "bære-bordet".
Apportgenstanden var en hvid gummihammer.

Herefter kørte alle ca. 10 km til Obertiefenbach og åbningsceremonien. Det viste sig, at vi skulle stille op ca. 1 km fra stedet og ca. 30 minutter før det planlagte klokkeslæt, men her var også både skilte- og fanebærere til alle nationer og kl. 17 gik vi med musik i spidsen.
Efter åbningsceremonien var der lodtrækning og buffet i den nærliggende hal. Maden blev sat på bordet en times tid før det annoncerede klokkeslæt og alle kastede sig over de 6 forskellige udgaver af svinekød. Hver enkelt deltager valgte en kasse, der indehold en mindemedalje og startnummeret. Jeg var glad for min lodtrækning med formiddagsarbejde. Det var ca. 30 grader om eftermiddagen.

Onsdag den 20. havde jeg fri, så formiddagen brugte jeg til lidt lydighedstræning i Obertiefenbach og hygge på stadion i Stubenberg.

Torsdag kl.07:40 skulle jeg starte min eftersøgning. Vi skulle parkere ca.1 km fra startstedet og blev bedt om at være klar ca. 1 time før. Jeg var ved starten kl 7, hvor første hund gik på banen. Solen var lige stået op, det var tåget og ingen vind, så tågen trak let op ad bjerget. Banen gik nedad og jeg kunne høre første hund starte med gøen under løbet. Efter ca.10 minutter kom alle retur. Han var blevet stoppet p.g.a. aggressivitet. Jeg fik dog ikke lov til at starte tidligere.

Ved IRO WM er der en tvungen midterlinje med markeringer for hver 50 meter.
Banen var 400 meter lang med 50 meter på hver side og en NOGO zone i svinget.

Jeg kunne ikke se nogen markeringer til venstre, men på højre side hang der et markeringsbånd tværs over et spor. Der var heller ingen startmarkering. Jeg valgte at starte til venstre, hvor det var forholdsvis åbent, så jeg kunne se hvor Monty løb og vende ham, når han var ude på godt 50 meter, før jeg sendte ham til højre. Jeg fik desværre vendt ham for tidligt og inde på banen, så han fik aldrig fært af figuranten, som lå i hjørnet og længere tilbage end jeg var klar over, at banen gik. Resten af banen løb Monty fint og kontrolleret. Lavede en god markering ved 2. figurant, men jeg brugte rigtig lang tid i svinget. Jeg manglede jo en figurant, banen var snart slut og Monty havde noget fært. Sidste figurant fandt Monty efter 25 minutters arbejde. Han var træt, men løb alligevel tilbage i området indtil tiden var gået.

Senere på dagen gik jeg med nogle af deltagerne og opdagede at figuranterne blev flyttet mellem hver hund og at baglinjen lå længere tilbage end jeg havde troet. Meget praktisk fortsatte deltager og tilskuere videre ad vejen, ud af området og tilbage til parkeringspladsen. Mit hotel lå under 1 km fra starten, så når jeg gik med som tilskuer lod jeg min bil blive holdende der.

Fredag tog jeg til Eggendorf og nåede lige at se svenskerens søg. Vinden i Eggendorf er meget ustabil og der kan være meget varmt. Diana havde vinden med sig. Det blæste fra ruinen og ned mod hendes standpladser. De første 20 minutter måtte hundeføreren ikke gå frem. Derefter måtte de gå halvvejs ind og efter 25 minutter yderligere 10 meter mod bagkanten. Dette var 50 meter inde i området. Figurant 2 sad inde mellem containerne og færten drillede de fleste hunde. Den sidste figurant sad helt ude i hjørnet og der er hegn rundt om hele området.

Lørdag morgen styrtede regnen ned. Jeg skulle gå min lydighed kl. 10:30. Regnen stoppede kl. 10 og vi gik på banen så snart holdet før os var færdige. Monty kan ikke lide at sætte sig i vådt mudder, så apporten blev afleveret stående, han blev stående i afstandskontrollen og rejste sig fra sin dæk efter tunnelen, men han arbejdede godt og vi var heldige. Regnen startede igen ved middagstid.

Lørdag aften var der festaften i hallen med start kl. 20:00. Jeg troede at jeg var i god tid, da jeg ankom kl.19:30, men hallen var allerede næsten halvfuld og kort efter blev buffeten sat på bordet og angrebet af de sultne deltagere. Vi hyggede og snakkede i en god times tid før talerne begyndte og højttalerne overdøvede alt.

Søndag var der rigtig gang i resultatopdateringerne. Der hang lister på stadion og intet var afgjort. De løbske tæver skulle både igennem søget og lydigheden og østrigerne satte deres lid til Magdalena. Ved middagstid var alle igennem og langsomt flyttede vi mod Tiefenbach og forberedte indmarch og afslutning. Jeg fik hjælp til navneskiltet, men klarede både dannebrog, RDA flag og Monty.